

Гаррі Поттер і Напівкровний Принц. Кн 6

КУПИТИ

Гаррі вже давно забув, що таке дитинство, безпека й радість. Чарівний світ, який він так полюбив, перетворився на темряву й смерть, яка чатує на кожному кроці. Шалені ігри у квідич, магичні уроки, мудрі наставники, веселощі з друзями залишилися позаду. Залишилися лише боротьба, пророцтво й неминуча доля. А ще самотність, яка вгризається у Гаррі все більше — здається, у цьому світі вже не лишилося сил, щоб протистояти могутньому злу, і навіть ті, хто вважався чистим добром, мають темні секрети. Проте Поттер вірний своїй меті, попри сум і біль, що заповнили його серце. Кожна нова розгадка й перемога неминуче ведуть до останньої битви. Невідомо, чи вдасться її виграти, і яку ціну доведеться заплатити, щоб не дати злу взяти верх. Про книгу «Гаррі Поттер і Смертельні реліквії»

Подорож у пошуках горокраксів, що залишилися, приводять Гаррі, Рона та Герміону у небезпечні місця. Ще й смертежери постійно наступують їм на п'яти, намагаючись впіймати втікачів і отримати за них нагороду й вдячність Темного Лорда. Проте, крім зовнішніх складнощів, на героїв чекають і внутрішні демони та непорозуміння всередині команди. Їм доведеться докласти усіх зусиль, щоб не дати негараздам і похмурих думкам вплинути на їхню дружбу.

«Гаррі Поттер і Смертельні реліквії» є завершальним романом знаменитої фентезійної серії Джоан Ролінг. Авторка продовжує занурюватися у темні тони, відображаючи реальність і передвоєнний настрій. Оповідь чергує екшн-сцени з високими ставками та тихі емоційні моменти, в яких герої досліджують минуле, свої думки та емоції. У цій книзі всі нитки з підказками сплітаються в цілісну картину, розкриваючи важливість багатьох речей. Ролінг влітає артурівські, християнські та класичні міфічні елементи, додаючи останніх штрихів своєму всесвіту.

Книга закріплює тему любові, яка стає найбільшим джерелом сили для тих, хто стоїть на стороні добра. Також велика увага приділяється стійкості й вірності своїм принципам, навіть у найтемніші часи, навіть, якщо доводиться йти на найвищі жертви. Авторка підкреслює — вибір, який роблять люди, навіть незначний, розкриває те, ким вони є насправді, і формує світ навколо них. Дитяча історія перетворюється на дорослу, де герої стикаються із втратами, горем, болем, розмірковують про смерть й відвагу, приймають жертвоні й мудрі рішення. Книга зацікавить читачів, хто хоче дізнатися, чим завершилися пригоди хлопчика, який вижив, і тих, хто любить підліткові магичні історії із глибоким розвитком персонажів, символізмом, міфологією та

важливими темами.

Розділ перший Інший міністр

Наближалася північ, а прем'єр-міністр усе ще сидів у своєму кабінеті, читаючи довжелезну доповідну записку, зміст якої прослизав крізь його мізки, не залишаючи й сліду. Він чекав дзвінка від президента однієї далекої країни, гадаючи, коли ж той сіромаха зателефонує, і відганяв прикрі думки про цей довгий, тяжкий і виснажливий тиждень, тож у голові вже не залишалось місця ні для чого іншого.

Що дужче старався прем'єр-міністр зосередитись на сторінці з друкованим текстом, то чіткіше йому уявлялося зловтішне обличчя його політичного опонента. Цей опонент світився того дня у випусках новин, і не просто перелічував усі ті жахіття, що сталися за минулий тиждень (ніби комусь ще треба було про них нагадувати), а й пояснював, що єдина їх причина — помилки уряду.

Пульс прем'єр-міністра частішав від самої думки про такі звинувачення, бо були вони несправедливі й безпідставні.

Ну як його уряд міг передбачити, що той міст обвалиться?

Це просто обурливо припускати, ніби на утримання мостів не виділялося достатніх коштів. Та ж міст не простояв і десяти років, і найкращі фахівці не могли пояснити, чому він розколовся, кинувши на дно річки десятки автомашин.

А як можна натякати на те, що оті два жахливі й скандальні вбивства були скоєні через брак поліцаїв? Або на те, що уряд мав якось передбачити той дивний ураган на заході країни, що приніс стільки лиха людям і майну? А хіба це його провина, що один його заступник, Герберт Чорлі, дозволив собі цього тижня вдатися до невідповідних дій, і тепер, звільнений з посади, значно більше часу проводитиме зі своєю родиною?

— В країні панує зловісна атмосфера, — сказав тоді на завершення опонент, ледве приховуючи вдоволену посмішку.

Так воно, на жаль, і було. Прем'єр-міністр і сам це відчував; люди справді здавалися сумнішими, ніж звичайно.

Навіть погода була бридка; якась прохолодна мряка посеред липня... щось було негаразд, щось було не так...

Він перегорнув другу сторінку доповідної записки, побачив, яка вона довжелезна, і кинув цю дурну роботу.

Потягся й похмуро обвів поглядом свій кабінет. Це було гарне приміщення з чудовим мармуровим каміном, розташованим навпроти високих вікон, наглухо зачинених через несподіване похолодання. Прем'єр-міністр ледь-ледь здригнувся, встав і підійшов до вікна, вдивляючись у мряку, що тиснула на шибки. І тоді, стоячи спиною до кімнати, почув ззаду легеньке кахикання.

Він завмер, опинившись віч-на-віч із власним переляканим віддзеркаленням у темній шибці. Він знав це кахикання. Чув його раніше. Повільно-повільно обернувся до порожньої кімнати.

— Агов? — сказав він, намагаючись надати голосові більшої сміливості, ніж відчував.

На якусь мить він майже повірив, що ніхто не озветься.

Однак йому негайно відповів чіткий і рішучий голос — так, ніби хтось зачитував підготовлену заздалегідь заяву.

І лунав він — а прем'єр-міністр знав це, щойно почув кахикання — з вуст схожого на жабу чоловічка у довгій сріблястій перуці, зображеного на маленькій брудній картині, написаній олією, що висіла в далекому кутку приміщення.

— Маглівському прем'єр-міністрові. Терміново потрібно зустрітися. Прошу відповісти негайно. З повагою, Фадж. — Чоловічок на картині питально поглянув на прем'єр-міністра.

— Е-е, — озвався прем'єр-міністр. — послухайте... зараз не найкращий для мене час... розумієте, я чекаю телефонного дзвінка... від президента з...

— Це можна перенести, — миттю відповів портрет.

Серце в прем'єр-міністра стислося. Цього він і боявся.

— Але я справді волів би поговорити...

— Ми влаштуємо так, щоб президент забув подзвонити.

— Замість сьогодні — він зателефонує завтра, — пояснив чоловічок.
— Прошу негайно відповісти панові Фаджу.

— Я... ох... добре, — кволо вимовив прем'єр-міністр. — Так, я зустрінуся з Фаджем.

Він поспішив до письмового столу, на ходу поправляючи краватку. Ледве встиг сісти й надати обличчю, на його думку, спокійного й безтурботного виразу, як за решіткою порожнього мармурового каміна спалахнув яскраво-зелений вогонь.

Намагаючись не виказати ані найменшого подиву чи тривоги, прем'єр-міністр спостерігав, як у вогні з'явився тілистий чолов'яга, що крутився швидко, мов дзига. За кілька секунд той уже ступив на вишуканий антикварний килим, стріпуючи попіл з рукавів довгої в тонку смужку мантиї. У руках прибулець тримав зеленого капелюха-котелка.

— О... пане прем'єре, — Корнеліус Фадж простяг руки у вітальному жесті, — радий знову бачити вас.

Прем'єр-міністр не спромігся щиро відповісти на це привітання, тому промовчав. Його анітрохи не втішила зустріч з Фаджем, чиї випадкові з'яви, достатньо тривожні самі по собі, найчастіше означали, що зараз він почує щось дуже неприємне. До того ж, вигляд у Фаджа був помітно виснажений. Він схуд, полисів, посивів, а його обличчя було якесь зіжмакане. Прем'єр-міністрові вже траплялося бачити політиків з подібним виглядом, і це ніколи не віщувало нічого доброго.

— Чим могу бути корисний? — поцікавився він, похапцем потискаючи Фаджеві руку і вказуючи на незручний стілець перед письмовим столом.

— Навіть не знаю, з чого почати, — пробурмотів Фадж, підтяг стільця, сів і поклав собі на коліна зелений котелок. — Що за тиждень, що за тиждень...

— І у вас він був поганий? — холодно запитав прем'єр-міністр, даючи зрозуміти, що йому цілком вистачає власних турбот і Фаджеві неприємності його не обходять.

— Звісно, що так, — зізнався Фадж, утомлено потираючи очі й похмуро зиркаючи на прем'єр-міністра.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ